

med hertil, og at den højtærede Minister heller ikke kan tiltræde det. Jeg behøver ikke nærmere at begrunde dette Forslag; jeg synes, det er saa selvindlysende, at der er mange Mænd, som ønske at aftjene deres Værnepligt i en bestemt By og derfor kunne angive mange udmærkede og gyldige Grunde. Det kan jo være, at de netop i denne By have Familie, hvor de kunne have Tilhold i deres Fritid, medens de aftjene deres Værnepligt. Jeg forstaaer ikke, hvorfor man her skal optræde med en saa unødvendig Haardhed, som man viser fra den højtærede Ministers og Fler-tallets Side.

Endvidere have vi Socialdemokrater stillet et Ændringsforslag med Hensyn til det befarnede Mandskab. Det er jo saaledes, at Sømanden stoppes, og saa kan han i den Tid, han venter paa sin endelige Indkaldelse, faa Underholdspenge, som beløbe sig i den første Tid til 10 Kr. om Maaneden, og for øvrigt kan der anvises ham Arbejde ved Orlogsværftet, men dog kun for saa vidt man har Arbejde at give ham der. Hvis man ikke kan give ham noget Arbejde der, fastsætter Lovforslaget, saaledes som det er forelagt, at han skal have ekstra 50 Øre daglig; men da Underholdspengene kun ere 10 Kr. om Maaneden, altsaa 33 Øre daglig, faar han indbefattet dette Ekstratillæg kun 83 Øre daglig at leve af. Jeg synes, det er urimeligt, naar man nægter en Mand at udføre sit borgerlige Erhverv og fortjene sit Brød paa den Maade, at man saa ikke vil give ham et nogenlunde rimeligt Vederlag, saa han kan leve af det. Vi foreslaa derfor, at dette Ekstratillæg af 50 Øre om Dagen sættes op til 1 Kr., saaledes at han faar 1 Kr. 33 Øre om Dagen at leve af.

Jeg vil ligesom den ærede Ordrører (Maegaard) gøre et Par Bemærkninger angaaende den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 10 om, at Værnepligtsalderen allerede indtræder med det 20de Aar. Naar vi fra Socialdemokratiets Side ere gaaede med til denne Bestemmelse, er det under den udtrykkelige Forudsætning, at Militærudgifterne ikke derved vokse, og saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Forsvarsminister, mener han, at han kan holde Militærudgifterne indenfor de samme Grænser som hidtil, men jeg kunde ønske, at den højtærede Forsvarsminister vilde udtale sig klart og bestemt om dette Forhold, saaledes at vi ikke bagefter skulle faa Efterregninger, og at Ministeren, naar vi se Militærudgifterne stige paa dette

Punkt, saa kommer og siger til os: Ja, det er en Følge af, at vi have nedsat Værnepligtsalderen fra 22 til 20 Aar, nu bliver der foreløbig i Overgangstiden mange flere at indkalde, og saa maa Militærudgifterne stige. Saa vidt jeg har forstaaet den højtærede Forsvarsminister, er det altsaa Meningen, at det ikke skal medføre nogen Stigning; dog kunde jeg ønske, at vi fik en bestemt Udtalelse angaaende denne Sag.

Slengerik: Jeg vil begynde med at give min Tilslutning til den sidste Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Der har været Samraad mellem Udvalget og Forsvarsministeren om, hvorvidt den Omstændighed, at man nu gaar over fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder, ikke vilde medføre større Udgifter i de Aar, hvor denne Overgang skulde ske. Jeg har ogsaa forstaaet den højtærede Forsvarsminister saaledes, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har forstaaet ham, at der ikke vilde blive forøgede Udgifter. Jeg ved ikke, om den højtærede Forsvarsminister er i Stand til at holde denne Forudsætning, men paa mit Partis Vegne vil jeg ligesom det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds sige, at det er ogsaa den Forudsætning, under hvilken vi ere gaaede ind paa Forandringen fra 22 Aars til 20 Aars Udskrivningsalder, en Forandring, som for øvrigt er udmærket; det er altsaa under den Forudsætning, at det ikke volder os forøgede Militærudgifter, og skulde den højtærede Forsvarsminister senere komme og kræve nogle flere Penge til Militærvæsenet i Anledning af, at han nu skal til at indkalde en hel Del flere Soldater, saa sige vi Nej, saa holde vi os til den Forudsætning, den højtærede Forsvarsminister selv har fremhævet, at der ikke behøves flere Penge, at vi ikke ville faa nogen Stigning i Militærudgifterne i den Anledning. Hvorledes Ministeren vil bære sig ad dermed og endda forholde sig i Overensstemmelse med Hærloven, ogsaa dens Overgangsbestemmelse i § 234, bliver et andet Spørgsmaal; men naar han føler sig overbevist om, at det kan gøres uden nogen Stigning i Militærudgifterne, holde vi ham fast ved denne Forudsætning. Derfor kunne vi gaa med til at stemme for, at den Forandring i Værnepligtsloven indføres.

Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag skal jeg fatte mig kort, saa